

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فائق رستاقی

۱۸ دسمبر ۲۰۲۰

بهای جان غیرنظامیان افغان در کندز: چهار تا پنج هزار یورو

تانکر سوخته به دستور جنرال المانی و توسط بمب امریکائی

به گزارش سایت سپوتنیک روسی، دادگاه قانون اساسی المان ادعای بستگان قربانیان حمله هوایی ۱۱ سال پیش نظامیان اشغالگر و قاتل المانی - امریکائی بالای غیرنظامیان در ولایت کندز افغانستان را رد کرد. دولت امپریالیستی و متجاوز المان دوسیه درخواست جبران خسارات مادی از سوی تعدادی از بستگان قربانیان حمله هوایی بر تجمع غیرنظامیان افغان چهارم سال ۲۰۰۹ کندز را رد کرد. آن حمله که توسط طیارات امریکائی در چارچوب نیرو های ناتو صورت گرفت، دستور آن توسط یک افسر نظامی المانی به نام (گیرورگ کلاین) مستقر در جمع نیرو های اشغالگر آن کشور در افغانستان اشغالی، صادر شده بود. در آن زمان سازمان جنایتکار ناتو اعلام کرد که "در پی حمله هوایی به دو تانکر نفت ریوده شده توسط طالبان در منطقه علی آباد ولایت کندز، یک گروه بزرگ شورشیان طالب کشته شدند."

خلاف اعلامیه ناتو، جریان از این قرار بود که روز سوم سپتمبر طالبان دو تانکر مملو از تیل را در منطقه علی آباد دور دادند که تانکر های سنگین در مسیر راه کمی دور تر در بستر رودخانه زمینگیر شدند. عصر همان روز و شب هنگام تعداد زیادی از غیرنظامیان روستا های مجاور آن محل برای گرفتن تیل به دور تانکر تجمع کردند و در حال تخلیه تانکر ها بودند که بنا به دستور این افسر المانی ناتو دستور حمله بالای نیازمندان مواد سوخت صادر شده و نیمه های شب حمله توسط دوپیلوت امرکائی ناتو اجرائی شد. دوپچه وله دری جریان را به نقل از **توماس روتینگ** "کارشناس" المانی افغانستان چنین شرح می دهد: "کمیتة تحقیق بوندستاگ به این نتیجه رسیده است که در آن زمان فرمانده المانی تیم بازسازی محلی که دستور حمله را داده بود، با تکیه بر تنها یک منبع افغانی، حمله هوایی بالای دو تانکر که توسط طالبان ربوده شده بودند، را داده است. این منبع گفته بود که این تانکر ها که در بستر یک رودخانه گیر مانده بودند، فقط توسط جنگجویان طالبان محاصره شده اند. جنرال "گیروورگ کلاین" سپس به دو جت جنگی امریکائی که از هوا حمایت می کردند، دستور داد که بمبی را بر روی این افراد پرتاب کنند، اگرچه پیلوتان این جت ها مبنی بر این که تنها جنگجویان طالبان در اطراف این تانکر ها اند، تردید داشتند. فرمانده المانی علی رغم یک وضعیت بسیار نازک اطلاعاتی دستور حمله را داد و از این رو ده ها غیرنظامی کشته شدند". در نتیجه این حمله جنایتکارانه به تعداد ۱۴۰ تن از محتاجان غیرنظامی محل شامل زنان، کودکان و مردان توسط نیرو های جنایتکار المانی و امریکائی به شکل فجیعی کشته شدند. منابع المانی تعداد کشتگان غیر نظامی را ۹۱ تن اعلام داشته و پس از روند تثبیت هویت اقارب و بازماندگان هر یکی، به آنان مبلغ ناچیزی دادند.

عواقب و بازتاب این جنایت را از زبان همین "کارشناس" بشنویم: "در آغاز، مقامات مسؤول حکومت المان که در آن زمان فرانس جوزف یونگ وزیر دفاع المان بود، نمی خواستند بپذیرند که تلفات زیاد غیرنظامی را این حمله در پی داشته است... همچنین در محل نیز از اقرار تلفات غیرنظامی جلوگیری گردیده بود. مثلاً یک خبرنگار خبرگزاری "اسوشیتد پرس" تلاش کرد که به محل سفر کند، اما جلو او نیز گرفته شده بود. حتی در داخل نیروهای المانی در کندز، نشانه هائی در سطح قومندان ها وجود داشت که باید تلفات غیرنظامی وجود داشته باشد. یک جنرال المانی گفته بود که "اگر چنین حملاتی تلفات غیرنظامی نداشته باشد، بسیار شگفت انگیز خواهد بود." این همه تلاش گردید پنهان نگه داشته شود. اما بالاخره نتیجه یک پوشش رسانه ئی گسترده باعث گردید که این قضیه آشکار گردد. بالاخره کمیته پارلمانی برای شفاف سازی این قضیه موظف گردید. متأسفانه این همه اصلاً به سود قربانیان افغان تمام نشد. اگر چه جبران خساره به مقدار کمی [۴۰۰۰ تا ۵۰۰۰ یورو به بستگان هر قربانی] پرداخت گردید، اما تقاضا های بیشتر برای جبران خسارت در برابر محاکم المان مورد بررسی قرار گرفتند و رد شدند.

دولت و محافل سیاسی و قضائی حاکم در المان، مصداق جنایت جنگی بر این اصدار دستور بمبارد اهداف انسانی در محل تانکر ها توسط جنرال المانی ناتو به اسم (گیروورگ کلاین) را رد می کنند و با همین برداشت از مسأله، دادگاه عالی و دادگاه قانون اساسی آن کشور دولت را از پرداخت غرامت به بستگان قربانیان آن حمله در کندز معاف کردند. ولی واقعیت مسأله این است که حتی اگر بر فرض محال این ادعا را بپذیریم که طالبان را بمبارد کرده اند، باز این جنرال جنایتکار در تصمیم گیری با عجله، بر بنیاد اطلاع نادرست و ناکافی، بی مبالائی و عدم توجه به احتمال حضور غیرنظامیان در آن محل، غیرمسئولانه و جنایتکارانه چنین دستوری را داده و مسبب کشتار غیرنظامیان افغان شناخته می شود. این بی مبالائی و بازی تبهکارانه با زندگی و جان افراد زیاد ملکی، مصداق جنایت جنگی است و این جنرال و مجریان چنین دستوری (دو پیلوت امریکائی) هر سه تن این جنایت را مرتکب شده اند.

طی نوزده سال اشغال افغانستان توسط نیرو های اشغالگر و قاتل امریکا - ناتو، این بار اول نیست که این نیرو های متجاوز چنین جنایت جنگی را مرتکب شده اند و بار آخرش هم نخواهد بود. در زمینه نقض حقوق بشر و ارتکاب جنایت جنگی توسط این نیرو های اشغالگر در میدان جنگ افغانستان اشغالی، رویکرد دستگاه قضائی دولت امریکا و دول متجاوز اروپائی و استرالیائی همواره از وهله اول به بعد با انکار، اغماض، پرده پوشی و عدم برخورد مقتضی در قبال افراد جنایتکار شان در افغانستان اشغالی، توأم بوده است.

دول استعمارگر و اشغالگر امپریالیستی در هر کجا از الجزایر تا ویتنام و افغانستان، برای انسان تحت سلطه استعمار شخصیت و ارزش انسانی قابل نبوده و می پندارند که انسان های دنیای مستعمرات و تحت سلطه استعمار و امپریالیسم، به سان مورچه هائی اند که ته و بالا در جست و جوی غذا سرگردان بوده و خون سرخ سفید پوستان اروپائی و امریکائی نژاد پرست و برتری خواه در رگ های شان جریان ندارد و اگر چند تائی از آنان زیر چکمه های سربازان اشغالگر له شوند، مسأله ای نیست و می شود در ازای چند قران، بستگان شان را راضی و آرام ساخت. در بهترین صورت، این رویکرد استعمار و امپریالیسم به حیثیت، جان و شخصیت انسان استعمارزده دنیای مستعمرات و تحت سلطه امپریالیسم بوده است.

تا آنگاه که ملت و خلق تحت سلطه ما متحدانه به پا نخیزند که دست متجاوز را کوتاه، حاکم ستمگر پوشالی بومی را به زیر کشیده، جنایتکار را به دادگاه مردمی بسپارند و مقدرات خویش را به دست خود رقم زنند؛ اجساد شان زیر پای اشغالگران و ستمگران بومی له شده، خون های شان به هدر رفته و زندگی شان در بدل چند قران توسط اشغالگران و شرکای بومی ستم و جنایت شان ساقط و شخصیت شان زایل می شود.

به گواهی تاریخ، این سرنوشت محتوم استعمارزدگان سر به زیر است. در این میانه، اما سرنوشت شورشگران و شوریدگان سرزمین دربند به گونه دیگری رقم می خورد.